



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
Кзз ОК 41/2025  
04.12.2025. године  
Београд

## **У ИМЕ НАРОДА**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљене АА, због продуженог кривичног злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 227. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. КЗ и других, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Маре Јањић, поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кппр-По1 221/25 Кв-По1 613/25 од 12.09.2025. године, у седници већа одржаној дана 04.12.2025. године, једногласно је донео

## **ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ**, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Маре Јањић, поднет против правноснажног решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кппр-По1 221/25 Кв-По1 613/25 од 12.09.2025. године.

## **Образложење**

Решењем јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал Кти 17/19 од 02.07.2025. године делимично је усвојен захтев за накнаду трошкова кривичног поступка окривљене АА, поднет преко браниоца, адвоката Маре Јањић, па је утврђено да висина трошкова кривичног поступка који се имају надокнадити окривљене АА, на име награде браниоца у предмету Кти 17/19, износи 1.233.000,00 динара. Истим решењем одређено је да се наведени трошкови исплате окривљеној АА, у року од 60 дана од правноснажности решења.

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кппр-По1 221/25 Кв-По1 613/25 од 12.09.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА, адвоката Маре Јањић, изјављена против решења јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал Кти 17/19 од 02.07.2025. године.

Против правноснажног другостепеног решења, захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљене АА, адвокат Мара Јањић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи побијано решење преиначи у смислу навода захтева или укине побијано решење и предмет врати на поновно одлучивање суду.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљенедоставио Врховном јавном тужилаштву, у складу са чланом 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажно решење против ког је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљене АА, адвокат Мара Јањић, захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП истичући да је погрешан закључак побијаног решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, да браниоцу не припада посебна награда за присуствовање испитивању више сведока пред јавним тужилаштвом јер је фактички реч о једној процесној радњи која је обављена у једном дану у просторијама јавног тужилаштва. Према ставу браниоца, овакав закључак суда у супротности је са Тарифним бројем 2. став 2. и 5. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 43/23) у складу са којим је поднет захтев за накнаду трошкова кривичног поступка, а према ком свако испитивање сведока представља посебну процесну радњу јер се о њима сачињавају посебни записници, па адвокату припада пуна награда за прву радњу, која му се увећава за по 50% од те награде за другу и сваку наредну појединачну процесну радњу.

По оцени Врховног суда, неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Маре Јањић, истиче да је приликом утврђивања награде окривљене на име присуствовања браниоца испитивању више сведока током истог дана, суд требао да примени Тарифни број 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 43/23) која се примењује од 03.06.2023. године.

Начин обрачуна награде која припада браниоцу за присуствовање испитивању више сведока у току истог дана, различито је прописан Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, која је важила у време предузимања процесних радњи којима је бранилац окривљене присуствовала у периоду од 2019. године до 2021. године, у односу на Тарифу која је била на снази у време доношења првостепеног решења јавног тужиоца.

Наиме, према одредби Тарифног броја 2. став 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 121/2012, 99/2020 и 37/2021), која је била на снази у време предузимања предметних процесних радњи, у случају када полиција, тужилац или суд предузимају више процесних радњи сукцесивно, адвокату припада прописани износ награде за сваку појединачну процесну радњу којој је присуствовао или приступио, док према одредби Тарифног

броја 2. став 5. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 43/2023), која се примењује од 03.06.2023. године, у случају када полиција, јавни тужилац или суд предузимају више процесних радњи истог дана пред истим органом, адвокату припада пуна награда за прву радњу, која му се увећава за по 50 % од те награде за другу и сваку наредну појединачну процесну радњу.

Имајући у виду цитиране одредбе Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, Врховни суд налази да се утврђивање висине трошкова кривичног поступка на име награде за рад адвоката, као и њихово досуђивање, у поступку током чијег трајања је дошло до измене Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, врши применом одредби Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, која је била на снази у моменту када су предузете процесне радње.

Сходно наведеном, Врховни суд налази да се побијано решење заснива на правилно заузетом становишту у погледу дефинисања процесне радње (испитивање више сведока у току једног дана), којима је присуствовала бранилац окривљене и на правилном тумачењу и примени одредбе Тарифног броја 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 121/12...37/21), која је важила у време предузимања предметних процесних радњи.

Наиме, јединственост и унутрашња повезаност једне процесне радње са становишта присуства адвоката у својству браниоца окривљене, огледа се у континуитету, односно непрекинутом низу предузимања одређених процесних активности у току једног дана, што би у конкретном случају значило присуство браниоца испитивању једног или више сведока, без обзира да ли су те процесне радње констатоване у једном или више записника. Дакле, са становишта правилне примене одредаба Законика о кривичном поступку и посебно Тарифног броја 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, испитивање више сведока предузето у току једног дана у континуитету, представља једну процесну радњу независно од броја испитаних лица или од броја сачињених и посебно потписаних записника у које је унета садржина њихових исказа.

Имајући у виду наведено, Врховни суд налази да су у конкретном случају у побијаном решењу, правилно примењене одредбе Законика о кривичном поступку и Тарифни броја 2. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката, јер испитивање више сведока у току истог радног дана, у континуитету, представљају једну процесну радњу, независно од тога што су о њима сачињени посебни записници, па су супротни наводи захтева браниоца окривљене, којима се указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, оцењени као неосновани.

Врховни суд се није упуштао у разматрање преосталих навода захтева за заштиту законитости којима бранилац окривљене АА, адвокат Мара Јањић, оспорава чињенична утврђења суда о нужности и оправданости трошкова кривичног поступка која окривљеној припадају на име награде браниоца за вршење увида у списе предмета, односно састава захтева за њихово копирање, обзиром да се изнетим наводима у суштини указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, која не представља законски разлог прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, због ког окривљена преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник**  
**Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија**  
**Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић